

*Самітов Р.О.,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
кафедра економіки повітряного транспорту,
Національний авіаційний університет, м. Київ*

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Серед основних чинників, що впливають на якісні зміни у діяльності підприємства є інноваційний розвиток який розглядається як складова НТП. Відповідно до законодавчого визначення «інновації – новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери» [1].

Мотиваційними джерелами для підприємства рухатися у напрямі інноваційного розвитку є: забезпечення конкурентоспроможності компанії та продукції на відповідному сегменті ринку, підвищення споживного попиту; розв'язання тактичних та стратегічних завдань, зміцнення економічного потенціалу, підтримка іміджу та покращання показників ефективності роботи.

Інноваційний розвиток підприємства є одним із різновидів економічного розвитку, який здійснюється у внутрішньому та зовнішньому середовищах. «Інноваційний розвиток являє процес якісних змін у внутрішньому середовищі та зовнішньому оточенні підприємства на основі його інвестиційної діяльності, що забезпечує надбання та зростання його конкурентоспроможності за рахунок вирішення існуючих суперечностей між можливостями підприємства та поставленими цілями з урахуванням цілей та потреб стейкхолдерів (споживачів, партнерів, органів управління та самоврядування територіальної спільноти)» [2]. Таким чином, якісні зміни при інноваційному розвитку підприємства будуть

стосуватися цілей, завдань, структури, технологій та працівників компанії. Крім того, інноваційний розвиток проявлятиметься у зовнішньому оточенні, яке є рухливим, складним та невизначеним, зокрема на рівні мікросередовища: державні органи, конкуренти, покупці, постачальники, посередники; на рівні макросередовища якісні зміни можуть відбуватися у прояві різноманітних факторів: політичні, економічні, екологічні, науково-технічні, демографічні, глобальні тощо. Оскільки фактори зовнішнього середовища постійно змінюються то така зміна спонукає підприємства створювати нові стратегії розвитку для успішного функціонування у певному сегменті ринку [3].

Інноваційний розвиток підприємств відбувається і на міжнародному рівні, прикладом такого роду є стратегії науково-технічного прориву, що стосуються контейнерних перевезень на всіх магістральних видах транспорту, зокрема вони включають самофінансування, ціноутворення, надання транспортних та сервісних послуг, інвестиційні програми тощо [4].

Результати виробничо-господарської діяльності підприємства повинні відповідати такому фінансовому стану, що здатен забезпечити реалізацію інвестиційного супроводження прийнятих інноваційних програм для якісного розвитку прийнятої моделі компанії [5]. Тому оцінка поточної інноваційно-інвестиційної діяльності передбачає аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища з врахування можливих ризиків при комерційному впровадженні інноваційних проектів чи програм.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV // Відомості ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#>.
2. Пилип О. Доуртмес. Економічна сутність інноваційного розвитку підприємства. Вісник КНУТД. 2016. №3 (99). URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/2106/1/V99_P119-124.pdf.

3. Ареф'єва, О.В., Сафонік Н.П., Дудік А.О. Стратегічний аналіз розвитку транспортних підприємств в умовах інноваційних тенденцій. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління.* 2023. № 7. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2023-7-04-16/2023-7-04-16>.

4. Андрієнко М. М., Дуксенко О. П. Міжнародні стратегії розвитку контейнерних перевезень. URL: <https://dspace.nau.edu.ua/handle/NAU/44413>.

5. Сич Є. М., Андрієнко М. М., Сагай О. М. Маркетингова модель транспортного сервісного центру залізничного транспорту // *Проблеми підвищення ефективності інфраструктури.* 2014. №. 38. С. 12-19

*Сластяникова А. І., к.е.н.,
доцент кафедри економіки та менеджменту,
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

*Денисов А. А.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

ДЕРЖАВНИЙ АПАРАТ ЯК ЦЕНТРАЛЬНИЙ ЕЛЕМЕНТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Нація і людина – їх вільне життя у єдності і демократії є найважливішими показниками діяльності української влади. Суттєва зміна суспільних відносин зумовлює необхідність оновлення правової системи та створення на її основі принципово нового державного апарату.

Державний апарат являє собою систему законодавчо закріплених державних органів, які виконують функції та обов'язки держави шляхом управління суспільством [1].

Разом із розвитком суспільства ускладнюється процес управління, активізується діяльність державного апарату. Від простого примітивного панування держави він розвивається до різних форм – до законодавчої, адміністративної, судової, поліцейської, фіскальної, фінансової, культурної діяльності.